

המביא גט פרק ראשון גיטין

ו.

עין משפט גזר מצוה

יח א ב מיי פ"ז מהלכות
גירושין הלכה יב סמג
עשין ג' ע"ש ע"ש ע"ש
קמח סוף טו
יב ג (ד) מיי שם הל"י:
ב ה מיי שם הלכה ח
וסמג שם ע"ש ע"ש
ספי א' ע"ש:

מוסף תוספות

א. והיו טעמא משום
דנראה שיקרא יאמר בפני
נכתב והוא לא ראה. מוס'
ה"ש. ואם יאמר שמעתי
קול קולמוס אינו מועיל,
דבעינן שיאמר בלשון
שתקנו חכמים. הל"ש וע"ש
פירוש אהר. ב. וסופר
בעליה. מוס' הל"ש.
ג. ודלא שמע קול
קולמוסא ב"ת אחת. מוס'
ה"ש. ונלפרשי
שפי' תיקון הקולמוס ינחה
דלא שייך ב"ל למימר כל
היום כולו כי במהרה
נעשה. מוס' הל"ש.
ד. ועי' מוס' הל"ש ותי'
ה"ן שמישיבם פרישי.
ו. ג. ארצות. מוס'
ה"ש. ג. ביניהן. ר"ן.
ז. ומקור הענין נמתי' צ"ל
ותקנו חכמים. וידעת
בהליכות. מוס' הל"ש.
ח. אינה יודעת מתי
ילכו. מוס' הל"ש. וכל
הנהו אמרתי צ"ל שהיו
דורים במחוז כדאמרי'
בעירובין ובה בר אבוח
מערב לכולא מחוזא וכן
רבה א"ל לבי מחוזא
אוקירו ושייכו וכן רב
ששת צ"ל שהיה דר'
במחוזא וכו'. דמתחילה
היה דר' במחוזא והלך
לדרו במקום אחר וכו'.
מוס' הל"ש. יא. שאין
להם קרקעות וחלות
כמקדש. הנהיג ממונות
(גירושין פ"ז סוף אות ב').

פסקי ר"ד

לקמיה דר' אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיתא אחת לשמה שוב
אינו צריך. רב אשי אמר
אפילו לא שמע אלא קול
קולמוסא וקול מגילתא פי'
הברית הקולמוס והקול
בשעת קול בשעת
הכתיבה והלכתא כותיה
דרב אשי דתניא כותיה
המביא גט ממדינת
הים אפי' הוא בבית וסופר
בעליה הוא בעליה וסופר
בבית ואפי' נכנס ויצא כל
היום כשר בשלמא הוא
בעליה וסופר בבית הא
קא חזי ליה אלא הוא בבית
וסופר בעליה הא לא קא
חזי ליה מאי לאו דשמע
אפי' נכנס ויצא כשר מאן
סופר פשיטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מהו דתימא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל. ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא אי
מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אתא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני
נחתם אי לא צריכנא א"ל
לא צריכתי פי' דבבל הוי
היא כא"ל לגיטין שיש שם
ישיבות ושייכתי שירותא
וצדיס מצויין לקיימו:

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להציא גט בפרק
שני (לקמן דף כג.) **השתא** הוא בבית ב' ב' לא צני
למימר דאפי' נכנס ויצא צניס קאמר^א דיוא^ב ונכנס משמע למקום
הסופר כותב: **בבל** רב אמר בא"י. ממדינה מדינה מודה שמואל
פליגי בדאיותה מדינה מודה שמואל
דלין לר' דף ע"ג דלמר בגירסייהו
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר חוזה לארץ ומצבל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף בסמוך: **מבי** אתא רב
בבב. פ"ה והרבה ישיבות וקשה
דא"כ מאי פריך ממתי' דמעכו
לפון שנישני קודם שגא רב לבבל
ומפרש ר"ת מבי אתא רב לבבל
והורה לנו שמימות ימיה שגלו עמו
לבבל החרש והמסגר דינה להיות
כא"י לגיטין וכן מפרש צריס ככל
מערבין (עירובין דף כח.) וצוקף מרובה
(צ"ק דף פ.) ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עזמו לא היה אומר
מבי אתא רב לבבל ויש מפרשים מבי
אתא רב לא רב ממש אלא כלומר
רבים ועלי מורה:

ומבי ארדשיר אקטיספון א'
מצריך. וא"ת מארדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מציא כדאמרין לעיל וי"ל דלמסקנא
דרבה אית ליה דרבה לנ"ע לא
גורין מולין אטו מציא ונראה
דארדשיר לבבל דאי מצא חו"ל היכי
צני למימר נמא קסבר לפי שאין
צקילין לשמה והני גמירי מה מועיל
דגמירי הא חיישין שמה יחזור דבר
לקלקלו ואקטיספון על כרחי' לאו
מצבל דאי מצבל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועוד
דבלא אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה דאסורא דשכיחי
מחיצתא אלא דאי ארדשיר לבבל
ואקטיספון לאו מצבל והוי ממדינה
למדינה ואין עדים מציין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפי'
והא רבה אית ליה דרבה ואמאי לא
מנריך מארדשיר לאקטיספון כיון
דאין עדים מציין לקיימו ואע"פ שזיו
סמכות וזו לא היה אלא דגלת
מפסיק צניס כדאמרין צ"ל כילד
מעבדין (עירובין דף טו.) מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לענין חוקה לפי שירין מפסיק'
ט' ואין זה אקטיספון דאמרין צ"ק
דיומא (דף י.) רסן זה אקטיספון
דהואו א"מא"י הוה דכתיב רישיה
דקרא מן הארץ היא לא אסור וכן
את ינוה כ' (נבלשית י') (וצפ"י רש"י)
כתב התם רסן זה אקטיספון:
הני ידעי בחתימות ידיהו דהני.
וא"ת לעיל דלמר בגירסייהו
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חתימתן כדאמר הכא דבני
אקטיספון מכירין חתימות בני

אפילו שם קן קולמוסא וקן מגילתא. מיקון הקולמוס והקלף שם
כשתיקנוהו לשמה כשחתימן אותו. ולי נראה קן קולמוסא
קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר
קן קן. ואית דגרסי קל קולמוסא: **דנפק** לשוקא. סופר ילא לשוק
למקום שיש שם בני אדם הרבה:

מבי דתימא איניש אחרינא אשכחיה.
שמו כשמו של זה: **וא"ל** לכבוד לו גט:
הא רבה אית ליה דרבה. ונהי נמי
דגמירי הא כיון דממדינה למדינה
הוא בעינן לקיימו: **מסיבנא**. ישיבות
קבוצות אחת בסורא ואחת בנהרדעא
והולכין תלמידים מזו לזו ומשאר
עירות להן ללמוד תורה: **בגירסייהו**
טרידין. ואין מכירין חתימות:
איסמר נמי. דטעמא משום דשכיחי
מחיצתא הוא: **מבי** אתא רב לבבל.
וקצב ישיבה בסורא ודשמואל
הוא בנהרדעא. אבל מעיקרא
לא ואע"ד דגמירי' דמשגלה יכניה
לבבל (מלכים ב' ד) והחרש והמסגר
עמו לא פסקה תורה מהם: **מרס**.
למורנו של עולם כסופו הוי מדינת
הים במורחה של א"י: **ורקס**. עמנה:
כמורה. כמורה העולם דהוא מדינת
הים: **מעכו** לנפון. של עולם ובבל
הם קיימא צין עכו לנפון: **לבר**
מצבל. דאיכא טעמא להמירה:
כמחלוקס ליוחסין. צ"פ עשרה יוחסין
(דקדוש ד' עה.) דק"ל כל הארצות עיסה
לא"י וא"י עיסה לבבל ואפליגו התם
עד היכן הוא: **ארבא** סניינא. ערבה
שניה הסמוכה לגשר: **והני** גמירי.
דבי ארדשיר: **והא** רבה אית ליה
דרבה. וכיון דממדינה למדינה הוא
בעינן לקיימו: **והני** דבי ארדשיר:
אולי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין
להן שם עדיות וחתימן (ב' שם
בשטרות והשטרות ציד בני
אקטיספון עד זמן שניגבי ציד לפיכך
בני אקטיספון מכירין חתימת בני
ארדשיר הלכך גט שנחתם בארדשיר
ונשתלח לאקטיספון עדים מציין
לקיימו ואף בני ארדשיר כשהולכין
שם לשוק יקיימוהו. אבל בני ארדשיר
אין מכירין חתימת בני אקטיספון
ואע"פ שחולקין שם תמיד לסחורה
דכל יום השוק בשוקיהו טרידין ואין
נותנין לב להסתכל ולהכיר חתימת
בני העיר: **מערסא** לערסא. משורת
הבנים שגזר רה"ר לשורה שכנגדה:
משכונה לשכונה. סתם שכונה שלשה
בתיס במסכת ע"ד (דף כה.): **דנידי**.
אין משתתין צנתיסן שטרדין בסחורה
ואין מכירין חתימות שצניסן:
לא צריכא. לבבל כהרץ ישראל:

בני מחוזא דנידי רב חנן מישתעי רב כהנא אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא אתא לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא אמר ליה לא צריכתי
ואי

ארדשיר אע"ג דבני ארדשיר טרידי בשוקא וי"ל דהנהו דבגירסייהו טרידי טפי ואין להם
ראמר צ"י שאין עדים מציין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין צקילין לשמה
דצקילין לשמה וי"ל דשמה לגיטין וליוחסין לא חשיבי מצבל דשכיחי צה גריס כדמשמע פ'
במחוזא גר מותר י' בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של צבל וזה"ה דהוה מצי למיפדך לרבה
דרבה דלמר לפי שאין עדים מציין לקיימו דאי משום דאין צקילין לשמה והני לא גמירי אפי'
למיפדך מרבה דאית ליה צהדיא הכי ומשני שאני בני מחוזא דנידי לכך מנריך רבה
החתימות קודם שמועד הליכתן לבני ערסא אחרת" ומתוך כך אין נוהגין לקיים שטרס
מנריך דקסבר דככולה ערסא יודעין כל אחד צהליכת חציו ומצקסת האשה קיום קודם
ורבא אפילו צהותה שכונה: **שאני** בני מחוזא דנידי. מכאן פוסק רבינו חס דהשתא צומן
אע"ג דקיימא לן כרבה דלמר לפי שאין עדים מציין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום צריך דהשתא כלל מקומות יידי כבני מחוזא א':

א) צ"ל שמע קן וכן
בש"י וכל צהדיא.
ב) נכתי' בעינן עדים
מזינן לקיימו, א) צ"ק
פ.) ד) צ"ל כהנא:
ה) קדושין עב, ו) נראה
שהוא מן עפמי' שפי'
פסחיה: ד"ה מחוזא עב
של רבא ויכ' רש"י עוד
ב"מ נט. ד"ה מחוזא עב
שהיה רבא דר צהדיא כן
שמה עב"ל ויכ' רש"י
עירובין סג. ד"ה מחוזא
אחריה דרבה ויכ' רש"י
עוד צ"מ דף ע. ד"ה
אולוס דמחוזא שהיה עב
של רבא ויכ' רש"י עוד
נכחות קה: ד"ה צ"ל
ו) נפי' לקמן פה.) ח) פי'
מיוזו כהנא' ס' ג.
ט) גליון מגדל דוד,
י) מנאך אשור כ"ל,
יא) מ"ד מ"י, יב) צ"ל
בממורת וכו' משמע רש"י,

תורה אור השלם

1. ויאמר יי אלי מצפון
תפתח הקרע על קל
ישיבי הארץ:
ירמיהו א' יד

גליון הש"ס

גמ' לרב מבבל. ע"י ימות
דף טז ע"ב מד"ה קפסיק:

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אולי לשוקא
וכי' וחותמין שם
בשטרות:

מוסף רש"י

בבל רב אמר בא"י
לגיטין. לפי שהם בני
מורה וצקילין לשמה וני
ישיבה מציין ליק ללמוד
משם תורה מכל מקומות
(סוכה טז.) במחלוקת
ליוחסין. במחלוקת
של צבל, כך במחלוקת
לגיטין. דקיימא לן המביא
גט משאר ארצות צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני
נחתם, לפי שאין צקילין
לשמה, והמביא גט מארץ
ישראל לבבל אית צריך
לומר, ובבל הוי היא כהרץ
ישראל לגיטין, שאף הם היו
חכמים וצקילין לשמה
(קדושין ע"ב.) עד ארבא.
אגם של קיס וערבה
שוקרין אשירא, תניינא
דיגשרא. שני אגמים היו
למטה מהגשר זה למטה
מזה (סו.)